

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2981

гр. София, 15.04.2019 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в закрито заседание на 15.04.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николина Янчева

като разгледа дело номер **1674** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на [фирма] със седалище в Б. и адрес на управление [улица], ет. 2, представлявано от Г. Д. – управител, чрез упълномощения му представител адв. Д., срещу Комисията за енергийно и водно регулиране, с която са предявени осъдителни иски за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди (под формата на пропуснати ползи) в общ размер на 541 859,88 лева, вследствие на отменени като незаконосъобразни актове на ответника, както и обезщетения за забава в общ размер на 48 968,27 лева, изчислени върху общия размер на главниците.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор от ответника - Комисията за енергийно и водно регулиране, в който е обективизирано искане за конституиране при условията на чл. 219 ГПК на подпомагащи страни – [фирма] и [фирма].

Процесуални предпоставки за конституиране на подпомагаща страна в процеса са: спазване на срока по чл. 219, ал. 1 ГПК, наличие на постоянен адрес на третото лице в Република България и наличие на правен интерес от неговото привличане. Последният е налице, когато третото лице има интерес решението по делото да бъде постановено в полза на подпомаганата страна. Съществуването на регресна претенция на главната страна срещу третото лице не е непременно условие за привличането. Достатъчно е главната страна да има някакъв иск срещу третото лице, без да е необходимо той да е регресен. По аргумент за противното, не е налице правен интерес от привличане на трето лице помагач в производството, тогава, когато привличащата го главна страна няма иск срещу него.

Предвид горното искането е процесуално допустимо, но неоснователно.

И. на участие на подпомагаща страна в съдебното исково производство е призван да даде защита на субективни права на главната страна при неблагоприятен за нея изход на правния спор, като едно трето лице бъде обвързано с решаващите мотиви на съда. Липсва ли правна възможност за подобна последваща защита на субективни права на

заявилата привличане на трето лице главна страна, липсва и основание за уважаване на подобно искане, което не би постигнал преследвания от ГПК правен резултат, очертан по-горе.

Доводите на ответника - Комисия за енергийно и водно регулиране, че [фирма] и [фирма] са били адресати и са пряко обвързани от т. 7 от Решение № Ц-010 / 30.03.2011г. и съответно от Решение №Ц-5 от 20.02.2015г. на ДКЕВР и са били конституирани като заинтересовани страни в съдебното производство по адм.д. № 2596/2015 г. по описа на АССГ и адм. д. № 12851/2017 г. по описа на ВАС и съответно са обвързани от постановените съдебни решения, както и твърденията, че [фирма] изкупува на основание чл. 31 ЗЕВИ електрическата енергия от ищеца производител по цена, регулирана с решения на ответника Комисия за енергийно и водно регулиране, както и че [фирма], в качеството му на обществен доставчик, изкупува на основание чл. 94 ЗЕ от крайните снабдители цялата електрическа енергия, произвеждана от възобновяеми енергийни източници, не доказва правен интерес по смисъла на чл. 219, ал. 1 ГПК. Тези обстоятелства не биха могли да бъдат разглеждани като правовъзникващи юридически факти, които да обосноват и обусловят последваща правна претенция на Комисия за енергийно и водно регулиране към [фирма] и [фирма] при евентуално осъдително съдебно решение по висящия правен спор, доколкото последният се основава на твърдение за причинени от издадени от ответника два незаконосъобразни административни акта. Комисията за енергийно и водно регулиране е независим държавен орган, който регулира дейностите в енергетиката, поради което трети лица не биха могли да въздействат върху приетите от нея решения. По тази причина не би могла да възникне обвързаност в отношенията между Комисията за енергийно и водно регулиране и посочените от нея трети лица в зависимост от произнасянето на съда по предявените осъдителни иски с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. В този смисъл определение № 12688 / 18.10.2018 г., постановено по адм.д. № 12382/2018 г. по описа на ВАС, III отделение и др.

На следващо място - отношението на [фирма] и [фирма] към обективизираните в издадените от ответника два акта властнически волеизявления (дали същите са благоприятни или неблагоприятни за двете търговски дружества) е релевантно при преценката, която съдът дължи на основание чл. 153, ал. 1 АПК при изпълнение на процесуалното си задължение по чл. 154, ал. 1 АПК в рамките на съдебно административно производство, но това обстоятелство не е въведено от хипотезата на правната норма на чл. 219 ГПК като юридически факт, обосноваващ приложение на нейната диспозиция.

Поради горното, липсва правен интерес у ответника от привличането на посочените две трети лица като подпомагащи страни в настоящото исково производство, във връзка с което искането по реда на чл. 219, ал. 1 ГПК следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран, на основание чл. 220 ГПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искане на Комисия за енергийно и водно регулиране за конституиране при условията на чл. 219 ГПК на подпомагащи страни в производството – [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК] като неоснователно.

Определението подлежи на обжалване в 7-дневен срок от съобщението до страните с

частна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

Препис да се изпрати на страните.

След влизане в сила на определението, деловодителят на състава да докладва своевременно делото за извършване на последващи съдопроизводствени действия.

СЪДИЯ: